

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 198/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. T., bytom D., vo veci porušenia jej práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a ods. 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 8 C 1048/90 z 2. mája 1991 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 10 Co 257/91 zo 14. augusta 1991 a rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 5 C 335/91 z 10. júna 1991 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 10 Co 269/91 z 21. augusta 1991 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2003 doručená sťažnosť M. T., bytom D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou v spojení s doplňujúcim podaním zo 16. októbra 2003 (ďalej len „sťažnosť“) namietala porušenie jej

práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a ods. 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 C 1048/90 z 2. mája 1991 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 10 Co 257/91 zo 14. augusta 1991 a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 C 335/91 z 10. júna 1991 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 10 Co 269/91 z 21. augusta 1991 (ďalej len „napadnuté rozsudky“).

Konkrétne namietala, že napadnutými rozsudkami okresného súdu a krajského súdu boli podľa označených článkov ústavy porušené „predovšetkým právo vlastníť majetok so zabezpečením rovnakého zákonného obsahu a ochrany vlastníckeho práva všetkých vlastníkov, základných práv, právo na vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu a slobôd ako aj právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a taktiež neodňateľnosť, nescudziteľnosť a nezrušiteľnosť týchto mojich práv“.

Sťažovateľka v sťažnosti napokon uviedla, že „Ústavnú sťažnosť podávam v súčasnej dobe vzhľadom na skutočnosť, že list vlastníctva č. 231 k. ú. Dúlov v jeho originálnej písomnej podobe vedený Správou katastra Ilava bol zalepený bielym papierom so zápisom údajného vlastníctva J. D., byt. D., a tak nebolo možné zistiť skutočný vlastnícky vzťah podľa listinného operátu katastra nehnuteľností a toto bolo zistené súdnym znalcom dňa 5. 8. 2003 na Správe katastra v Ilave“. K sťažnosti boli pripojené napadnuté rozsudky a výpisy z katastra nehnuteľností Katastrálneho úradu v Trenčíne, 302 Správy katastra Ilava, z 5. augusta 2003.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetom sťažnosti je údajné porušenie základných práv sťažovateľky podľa označených článkov ústavy, ktorého sa mali dopustiť okresný súd a krajský súd napadnutými rozsudkami. Ústavný súd konštatuje, že doručením rozsudku krajského súdu účastníkom konania sa v obidvoch prípadoch stali právoplatnými aj rozsudky okresného súdu a že všetky napadnuté rozsudky sú z roku 1991.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že na prerokovanie tejto veci nemá právomoc *rationae temporis*. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu tento nemá právomoc skúmať a rozhodovať o porušení základných práv a slobôd, ktoré nastalo pred dňom, keď bol ústavný súd konštituovaný a keď nadobudol účinnosť zákon o ústavnom súde, t. j. pred 15. februárom 1993 (pozri napr. I. ÚS 34/02, I. ÚS 74/02, I. ÚS 49/93, I. ÚS 15/97, I. ÚS 19/00).

K tomu ústavný súd dodáva, že predložené výpisy z katastra nehnuteľností z 5. augusta 2003 nie sú takou skutočnosťou, ktorá vo vzťahu k napadnutým rozsudkom môže založiť právomoc ústavného súdu, resp. predĺžiť lehotu na podanie sťažnosti, tak ako to tvrdila sťažovateľka. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných

podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03). Ústavný súd konštatuje, že napadnuté rozsudky nadobudli právoplatnosť ešte predtým, než boli pripojené výpisy z katastra nehnuteľností vydané. Odhliadnuc od toho, že zo sťažnosti nevyplýva žiadna ústavne relevantná súvislosť medzi napadnutými rozsudkami a týmito výpismi, bola predmetná sťažnosť v každom prípade podaná v čase (22. októbra 2003), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok v sťažnosti uvedených.

Z tohto dôvodu bolo potrebné predmetnú sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2003